

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202191
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8420202191.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51474786, proti žalovanému: P. L., B.. XX.XX.XXXX, X. B. J. XX/XX, XXX XX P. I., o zaplatenie 669,60 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č.k. 8Csp/92/2020-41 zo dňa 09.04.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 453 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 11.02.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,2%.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobou z 08.12.2020 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy a príslušenstva uvedených v záhlaví rozsudku. Žalobca tvrdil, že 13.04.2018 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Jej predmetom boli peňažné prostriedky v podobe úverového rámca vo výške 600,- eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať dlh v 36 mesačných splátkach vo výške 21,60 eur. Do podania žaloby žalovaný na svoj dlh zaplatil 147,- eur. Žalovaný dlh nezaplatil včas a riadne, a preto žalobca úver zosplatnil k 10.02.2019. Na to bol žalovaný upozornený listom z 26.12.2018 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení“. Žalovaný tento list neprevzal v odbernej lehote.

3. Do podania žaloby žalovaný dlh, ktorý je predmetom sporu nezaplatil. Výzvu na vyjadrenie k žalobe prevzal 25.03.2021 (fikcia doručenia). K žalobe sa nevyjadril.

4. Aplikujúc ustanovenia § 503 ods. 1 a § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva.

5. Je podľa súdu prvej inštancie nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmluvou o úvere občiansky záväzkový právny vzťah, v rámci ktorého boli žalovanému v právnom postavení

dĺžníka poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 725,- eur. Túto mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach. Keďže žalovaný dlh nesplácal riadne a včas, žalobca oprávnene úver zosplatnil. Medzi stranami nebolo sporné tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaný na svoj dlh poskytol čiastočné plnenie vo výške 0,- eur. Veriteľ je podľa súdu prvej inštancie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z.). Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (ust. §7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.).

6. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je podľa súdu prvej inštancie oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ust. § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.).

7. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

8. V prejednávanom spore žalobca ani podľa súdu prvej inštancie netvrdil, žeby ako veriteľ posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver.

9. Z vyššie uvedeného je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že žalobca už v žalobe neúplne opísal rozhodujúcu skutočnosť týkajúcu sa posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou. Na preukázanie splnenia esenciálnej zákonnej povinnosti neuplatnil žiaden prostriedok procesného útoku.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je podľa súdu prvej inštancie žalobca povinný v priebehu konania tvrdiť skutočnosti zodpovedajúce všetkým znakom skutkovej podstaty normy práva zakladajúcej ním uplatnené právo (pozri napr. NS ČR 22Cdo 3108/2010, 21Cdo 2682/2013, 21Cdo 3989/2011, obdobne II. ÚS ČR 385/2015). Ak tak neurobí, súd musí v zásade žalobu bez ďalšieho zamietnuť (v prejednávanom spore v časti uplatneného nároku).

11. Tvrdenia žalobcu o splnení povinnosti podľa ust. §7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v žalobe absentovali. Bolo jeho procesnou povinnosťou skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo vzťahu k uvedenej zákonnej povinnosti podrobnejšie rozviesť. Túto procesnú povinnosť však podľa súdu prvej inštancie nesplnil, keď pri opísaní rozhodujúcich skutočností len odkázal na predložené listinné dôkazy, ktoré boli súčasťou miestami neprehľadnej prílohy.

12. Vzhľadom na procesnú pasivitu žalobcu týkajúcu sa objasňovania esenciálnych skutočností súvisiacich s kontraktačným procesom a splnením si svojej právnej povinnosti pri uzatváraní zmluvy so žalovaným, tak nebolo možné tieto rozhodné skutkové okolnosti objasniť. Uvedené skutočnosti tak podľa súdu prvej inštancie nie sú ani preukázané, ani vyvrátené. Zostali preto neobjasnené (stav non liquet).

13. Na základe uvedeného tak neboli podľa súdu prvej inštancie prostriedky procesného útoku žalobcu obsiahnuté v žalobe dostatočným podkladom pre konštatovanie splnenia povinnosti podľa ust. §7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z.

14. Možno preto podľa súdu prvej inštancie uzavrieť, že veriteľ nesplnil povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného v právnom postavení spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď túto zákonnú povinnosť vôbec nesplnil.

15. Žalobca v rámci kontraktačného procesu vôbec nezisťoval schopnosť žalovaného splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. Ako veriteľ tak hrubo porušil povinnosť, ktorú mu ukladá ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010, a preto je úver poskytnutý žalovanému úverom bezúročným a bez poplatkov.

16. Žalovaný čerpal úver vo výške 600,- eur. Veriteľovi pohľadávky na dlh zaplatil 147,- eur. Žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy predstavujúcej rozdiel medzi sumou poskytnutých peňažných prostriedkov (600,- eur) a sumou splátok realizovaných žalovaným v postavení dlžníka (147,- eur).

17. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 669,60 eur. Jeho úspech predstavuje suma vo výške 453,- eur (67,6 %). Úspech žalovaného predstavuje suma vo výške 216,60 eur (32,4 %).

18. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 35,2 %, a preto mu bol voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu (výrok III.).

19. Proti tomuto rozsudku, a to voči výrokom II. a III. podal žalobca včas odvolanie.

20. Uviedol, že súd ohľadom neskúmania schopnosti žalovaného splácať úver vychádzal z nepodložených záverov. Podľa odvolateľa zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva žalobcovi povinnosť automaticky predložiť doklady preukazujúce postup podľa § 7 ods. 1, 3 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ mal súd pochybnosti, potom v súlade s princípom objektívnosti a nestrannosti súdneho rozhodovania mohol žalobcu vyzvať na predloženie relevantných podkladov o tom, či spomenutá povinnosť bola alebo nebola splnená. Považoval za potrebné uviesť ako základnú a všeobecnú informáciu, že posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver za požadovaných podmienok je v rámci postupov a praxe žalobcu vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovaného samotným žalovaným a tiež sa vykonáva preverovanie v tzv. negatívnej databáze dlžníkov.

21. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená v apríli 2018 a jej súčasťou je analýza bonity. Správnosť a pravdivosť údajov získaných od žalovaného bola potvrdená jeho podpisom. Získané údaje boli v rámci zákonných možností overené využitím údajov z databázy NRKI (nebankový register klientskych informácií), na stránke MV SR overenie dokladu totožnosti, dopytom do databázy Sociálnej poisťovni ohľadom zamestnania a evidovaného vymeriavacieho základu.

22. V prípade nájdania akéhokoľvek negatívneho záznamu vo vyššie uvedených prípadoch by bola príslušná informácia vytlačená a založená do zložky žiadateľa a žiadosť by bola zamietnutá, v opačnom prípade sa nič netlačí.

23. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výške tzv. voľných zdrojov zostávajúcich žalovanému po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. Celková výška záväzku žalovaného bola spolu 392,04 eur, minimálne výdavky vo výške 199,48 eur, výdavky na deti vo výške 91,06 eur, iné splátky pôžičiek a úverov vo výške 67,- eur a úverový rámec vo výške 34,50 eur. Z vyššie uvedených vyplývalo, že voľné zdroje žalovaného (ako rozdiel medzi príjmom a výdavkami) predstavuje spolu sumu 118,64 eur. Žalobca uvádza, že v čase schvaľovania žiadosti o úver pri skúmaní bonity koná s cieľom zabezpečiť návratnosť peňažných prostriedkov, ktoré by mal žiadateľovi poskytnúť (ochrana vlastných hospodárskych záujmov).

24. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol v rámci odvolacieho návrhu, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel.

25. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

26. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti

rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) viazaným skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) po preskúmaní zákonnosti a správnosti rozsudku prvej inštancie v napadnutých výrokoch dospel k záveru, že je potrebné ich podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

28. Odvolaním nebol napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, preto tento výrok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom ani odvolacieho prieskumu.

29. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto skúmať nielen zákon rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379) tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

31. Súd prvej inštancie v danej veci konštatoval, že žalobca nepreukázal skutočnosti týkajúce sa posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou, dôsledkom čoho je neposkytnutie ochrany veriteľovi - žalobcovi, ktorý porušil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. S poukazom na vec o skutočnosti súd konanie veriteľa sankcionoval bezúročnosťou a bezodplatnosťou poskytnutého úveru. Práve tento záver súdu prvej inštancie bol žalobcom namietaný a posúdenie tejto otázky je preto predmetom odvolacieho konania.

32. Smernica 2008/48/ES v Čl. 8 ods. 1 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa, a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, v ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy si môžu túto povinnosť zachovať. Podľa Čl. 23 Smernice 2008/48/ES členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmu všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

33. Posúdením bonity spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy o úvere sa zaoberal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 05. marca 2020, v ktorom uviedol, že Čl. 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere o zrušení Smernice rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v Čl. 8 tejto Smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú o vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného Čl. 23. Čl. 8 a 23 Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdi pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť

veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam uplatnené pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

34. Čl. 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES sa v našej právnej úprave odrazili v ustanoveniach § 7 a 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

35. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, sú veritelia pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

37. V zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je touto novou ustanovenou povinnosťou v tomto návrhu zákona povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak napríklad v prípade banky zo spoločného bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne, jednak s platbou návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Tento prístup aplikujú dnes len bankové subjekty.

38. Podľa § 11 citovaného zákona, ak veriteľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatku. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

39. Odvolací súd zaoberajúc sa otázkou splnenia si povinnosti žalobcu ako veriteľa pred poskytnutím úveru žalovanému zistil, že žalobca v rámci príloh k podanému odvolaniu predložil výpisy z databázy nebankového registra klientskych informácií a zo Sociálnej poisťovne k skúmaniu bonity žalovaného, pričom jeho príjem bol overený u jeho zamestnávateľa (O. U., U..G..C..) vo výške 487,- eur mesačne, tak ako to vyplýva z dopytu zo Sociálnej poisťovne. Zároveň žalobca uviedol, že výdavky žalovaného boli oznámené žalovaným celkom vo výške 199,48 eur. Zároveň odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nevyzýval žalobcu na zdokladovanie šetrenia bonity žalovaného, ale bez ďalšieho uzavrel, že žalobca takéto šetrenie nevykonával. V prípade, tak ako to vyplýva aj z rozhodnutia, považovať súd prvej inštancie za relevantné, mal vyzvať žalobcu (v danom prípade neplatí vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský spor kontradiktórnosť konania) na zdokladovanie takéhoto šetrenia a až v prípade, keby takéto šetrenie žalobca nepreukázal, resp. preukázal v nedostatočnej miere, mal prijať záver, že žalobca nešetрил majetkové pomery žalovaného. Súd prvej inštancie nemôže bez ďalšieho, t.j. bez akéhokoľvek dopytu na žalobcu uzavrieť, že žalobca takéto šetrenie nevykonával a preto za takejto situácie odvolací súd dospel k záveru, že u žalobcu nemožno v zmysle ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. hovoriť o tom, že z jeho strany došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 tohto zákona, teda posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pretože v zmysle § 11 sa za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

40. V prejednávanej veci o takýto prípad v danej veci nejde keďže len v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje na bezúročný a bez poplatkov. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať otázkou či žalobca náležite skúmal bonitu žalovaného v čase poskytnutia úveru, a to vyžiadanim všetkých dokladov, ktoré slúžili ako podklady pre posúdenie bonity žalovaného splácať úver, ako aj vypočítaním žalovaného na nariadenom pojednávaní. Až následne súd

prvej inštancie, v prípade, ak po doplnenom dokazovaní dôjde k záveru, že žalobca neskúmal bonitu žalovaného, môže prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úver.

41. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku a výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným názorom odvolacieho súdu.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).